

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 2.7.2014
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van de Richtlijnen 2008/98/EG betreffende afvalstoffen, 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval, 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, 2000/53/EG betreffende autowrakken, 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, en 2012/19/EU betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

(Voor de EER relevante tekst)

{ SWD(2014) 207 final }

{ SWD(2014) 208 final }

{ SWD(2014) 209 final }

{ SWD(2014) 210 final }

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

1.1 Algemene context

De economie van de Unie verliest thans een aanzienlijke hoeveelheid potentiële secundaire grondstoffen die zich in afvalstromen bevinden. In 2011 bedroeg de totale afvalproductie in de EU ongeveer 2,5 miljard ton. Ter illustratie werd slechts een beperkt deel (40 %) van het stedelijk afval in de Unie gerecycleerd; de rest werd gestort (37 %) of verbrand (23 %), waarbij ongeveer 500 miljoen ton anders had kunnen worden gerecycleerd of hergebruikt. Derhalve mist de Unie grote kansen om de hulpbronnefficiëntie te verbeteren en om de economie een meer circulair karakter te geven. Daarmee zou economische groei en werkgelegenheid worden gecreëerd, wat de uitstoot van broeikasgassen zou verminderen en de economie minder afhankelijk zou maken van ingevoerde grondstoffen.

De Unie heeft bovendien te maken met een uitvoeringskloof tussen de lidstaten. In 2011 stortten zes lidstaten minder dan 3 % van hun stedelijk afval storten, maar lieten 18 landen hulpbronnen verloren gaan door meer dan 50 % te storten, en sommige landen zelfs meer dan 90 %. Dit laat de grote verschillen in prestaties zien op het gebied van afvalstoffenbeheer die dringend moeten worden aangepakt.

1.2 Motivering en doel van het voorstel

Aan de recente trends is te zien dat verdere vooruitgang op het gebied van hulpbronnefficiëntie mogelijk is en dat dit grote economische en sociale voordelen kan opleveren. Het omvormen van afval tot een hulpbron is essentieel voor een efficiënter hulpbronnengebruik en voor het sluiten van de lus in een circulaire economie.

De Europese wetgeving en met name de vaststelling van wettelijk bindende doelstellingen heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de verbetering van het afvalbeheer, de bevordering van innovatie op het gebied van recycling, de beperking van het gebruik van stortplaatsen en het creëren van prikkels om het consumentengedrag te veranderen. Verbetering van het afvalstoffenbeleid kan tegen betrekkelijk lage kosten aanzienlijke voordelen opleveren in de vorm van duurzame groei en nieuwe werkgelegenheid en kan een bijdrage leveren aan een beter milieu.

Dit voorstel komt tegemoet aan de wettelijke verplichting tot herziening van de doelstellingen voor afvalbeheer van drie richtlijnen: Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen¹, Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen² en Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval³. Daarmee wordt de hierboven beschreven situatie aangepakt volgens de doelstellingen van het stappenplan voor efficiënt hulpbronnengebruik⁴ en het zevende milieuoactieprogramma⁵, waaronder volledige toepassing

¹ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

² Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1).

³ Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10).

⁴ COM(2011) 571.

⁵ Besluit nr. 1386/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 inzake een nieuw algemeen milieuoactieprogramma voor de Europese Unie voor de periode tot en met 2020 "Goed leven, binnen de grenzen van onze planeet" (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 171).

van de afvalhiërarchie in alle lidstaten⁶, een daling van de absolute hoeveelheid afval en de hoeveelheid afval per hoofd van de bevolking, en de ontwikkeling van een alomvattende strategie voor het tegengaan van onnodig levensmiddelenafval, het waarborgen van hoogwaardige recycling en het gebruik van gerecycleerd afval als een belangrijke, betrouwbare bron van grondstoffen voor de Unie, het beperken van energierugwinning tot niet-recycleerbare materialen, en het beperken van storten tot niet terugwinbaar afval. Het draagt ook bij aan de uitvoering van het EU-grondstoffeninitiatief⁷.

Bovendien omvat het voorstel elementen voor de vereenvoudiging van de verslagleggingsvereisten van de Richtlijnen 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval, 2000/53/EG betreffende autowrakken⁸ en 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's⁹.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

2.1 Studies

Er zijn de afgelopen twee jaar drie belangrijke studies uitgevoerd die de basis voor de effectbeoordeling en het wetgevingsvoorstel vormen¹⁰ waarin de technologische, sociaaleconomische en kosten-batenaspecten van de uitvoering en verdere ontwikkeling van de EU-wetgeving inzake afval zijn beoordeeld.

2.2 Interne raadpleging

Op 16 april 2012 werd een effectbeoordelingsstuurgroep opgericht. De volgende directoraten-generaal werden uitgenodigd voor de vijf vergaderingen van de effectbeoordelingsstuurgroep: SG, ECFIN, ENTR, CLIMA, JRC en ESTAT. De effectbeoordelingsstuurgroep volgde de voorbereiding van de effectbeoordeling.

2.3 Extern overleg

De Commissie heeft een indicatieve lijst opgesteld van onderwerpen die moeten worden aangepakt en de eerste gesprekken met de voornaamste belanghebbenden gingen in februari 2013 van start. In juni 2013 werd gestart met een online openbare raadpleging en deze werd in september 2013 gesloten, overeenkomstig de minimumnormen voor raadpleging.

Er werden 670 reacties ingediend, hetgeen een weerspiegeling was van de grote bezorgdheid onder het publiek over de situatie van het afvalbeheer in de EU en de hoge verwachtingen van EU-optreden op dit gebied.

⁶ In de afvalhiërarchie staat preventie bovenaan, gevolgd door hergebruik, recycling vóór energierugwinning en afvalverwijdering, waaronder storten en verbranding zonder energierugwinning.

⁷ COM(2013) 442.

⁸ Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34–43).

⁹ Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's en tot intrekking van Richtlijn 91/157/EEG (PB L 266 van 26.9.2006, blz. 1–14).

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>

<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>

<http://www.wastemodel.eu/>

2.4 Effectbeoordeling

Samen met dit voorstel worden een effectbeoordeling en een samenvatting gepubliceerd. In de effectbeoordeling worden de voornaamste milieu-, sociale en economische effecten van de verschillende beleidsopties voor de verbetering van het afvalbeheer in de EU geëvalueerd. Verschillende doelscenario's worden beoordeeld en met een "basisscenario" vergeleken om de meest geschikte instrumenten – d.w.z. de instrumenten en doelstellingen die een minimum aan kosten en een maximum aan resultaat opleveren – vast te stellen.

De Raad voor effectbeoordeling van de Commissie heeft op 8 april 2014 een positief advies over de effectbeoordeling uitgebracht en tegelijkertijd een aantal aanbevelingen gedaan om het verslag nog te verbeteren. De raad verzocht om meer duidelijkheid over de probleemomschrijving en over de noodzaak van nieuwe tussentijdse doelstellingen, sterkere argumenten voor een stortverbod uit het oogpunt van subsidiariteit en evenredigheid en voor uniforme doelstellingen voor alle lidstaten, en nadere uitleg over de wijze waarop de uiteenlopende prestaties van de lidstaten in het voorstel in aanmerking zijn genomen.

Nadere afweging van de beleidsopties die in de effectbeoordeling worden uiteengezet, heeft geleid tot de conclusie dat de combinatie van de opties 2 en 3.7 de volgende voordelen biedt:

- vermindering van de administratieve lasten, met name voor kleine inrichtingen of ondernemingen, vereenvoudiging en betere uitvoering, waaronder door het stellen van doelen die geschikt zijn voor het beoogde doel;
- werkgelegenheid – tegen 2030 kunnen rechtstreeks meer dan 180 000 banen worden gecreëerd; de meeste daarvan kunnen onmogelijk buiten de EU worden verplaatst;
- vermindering van de broeikasgasuitstoot – tussen 2014 en 2030 kan ongeveer 443 miljoen ton broeikasgasuitstoot worden vermeden;
- positieve effecten voor het concurrentievermogen van de Europese afvalbeheer- en recyclingsector alsmede voor de industriesector van de EU (betere uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, verminderde risico's in verband met toegang tot grondstoffen);
- herinjectie van secundaire grondstoffen in de EU-economie, hetgeen op zijn beurt de afhankelijkheid van de EU van de invoer van grondstoffen vermindert.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

3.1 Samenvatting van de voorgestelde maatregel(en)

De belangrijkste wijzigingen van het voorstel zijn de volgende:

- afstemming van definities en schrapping van verouderde wettelijke vereisten;
- vereenvoudiging en stroomlijning van de verslagleggingsvereisten;
- invoering van een systeem voor vroegtijdige waarschuwing voor het toezicht op de naleving van de doelstellingen voor recycling;
- invoering van minimale operationele voorwaarden voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid;
- verhoging van de doelstelling voor voorbereiding voor hergebruik en recycling van stedelijk afval tot 70 % tegen 2030;
- verhoging van de doelstellingen voor hergebruik en recycling van verpakkingsafval;
- beperking van het storten van andere soorten afval dan stedelijk afval tegen 2030;

- aanpassing aan de artikelen 290 en 291 VWEU inzake gedelegeerde en uitvoeringshandelingen.

Het bovenstaande zou het benodigde wetgevingskader vormen voor de ontwikkeling van het beleid en de wetgeving van de lidstaten op het gebied van afvalpreventie en -recycling.

3.2 Rechtsgrondslag en recht om te handelen

Deze richtlijn wijzigt zes richtlijnen die betrekking hebben op het beheer van verschillende soorten afvalstoffen. Vier van deze richtlijnen (Richtlijn 2008/98/EG, Richtlijn 1999/31/EG, Richtlijn 2000/53/EG en Richtlijn 2012/19/EU) werden goedgekeurd op grond van artikel 192, lid 1, VWEU, terwijl Richtlijn 2006/66/EG werd vastgesteld op grond van zowel artikel 192, lid 2, als artikel 114 VWEU, en Richtlijn 94/62/EG op grond van artikel 114 VWEU. Deze richtlijn is derhalve gebaseerd op artikel 192, lid 1, VWEU en artikel 114, VWEU wat betreft artikel 2.

Artikel 11, lid 2, van Richtlijn 2008/98/EG bevat een doelstelling van 50 % voor de voorbereiding van huishoudelijk en soortgelijk afval voor hergebruik en recycling en een doelstelling van 70 % voor de voorbereiding van niet-gevaarlijk bouw- en sloopafval voor hergebruik, recycling en andere nuttige toepassingen van materiaal tegen 2020. Overeenkomstig artikel 11, lid 4, moet de Commissie die doelen uiterlijk op 31 december 2014 opnieuw bezien om zo nodig de doelen scherper te stellen en de vaststelling van doelen voor andere afvalstromen te overwegen, rekening houdend met de desbetreffende milieugevolgen en de economische en sociale effecten van het vaststellen van de doelstellingen. Overeenkomstig artikel 9, onder c), dient de Commissie tegen einde 2014 afvalpreventie- en ontkoppelingsdoelstellingen voor 2020 vast te stellen, gebaseerd op beste beschikbare praktijken met inbegrip van, indien nodig, een herziening van de in artikel 29, lid 4, bedoelde indicatoren. Ten slotte zal de Commissie overeenkomstig artikel 37, lid 4, in het eerste verslag dat uiterlijk op 12 december 2014 zal uitkomen, een aantal maatregelen evalueren, waaronder regelingen voor producentenverantwoordelijkheid voor specifieke afvalstromen, doelen, indicatoren en maatregelen die verband houden met recycling, alsmede activiteiten voor terugwinning van materiaal en energie die ertoe kunnen bijdragen dat de in de artikelen 1 en 4 vastgestelde doelstellingen op effectievere wijze kunnen worden bereikt.

Artikel 5, lid 2, van Richtlijn 1999/31/EG bevat drie doelstellingen voor het weren van biologisch afbreekbaar stedelijk afval van stortplaatsen en verbiedt het storten van bepaalde afvalstromen. De laatste doelstelling voor de stortreductie van biologisch afbreekbaar stedelijk afval uit stortplaatsen moet uiterlijk op 16 juli 2016 door de lidstaten worden bereikt. Krachtens artikel 5, lid 2, wordt deze doelstelling uiterlijk op 16 juli 2014 getoetst en vervolgens bevestigd of in het licht van de praktische ervaring van de lidstaten met de verwezenlijking van de twee eerdere doelstellingen gewijzigd teneinde een hoog niveau van milieubescherming te waarborgen.

Artikel 6, lid 1, van Richtlijn 94/62/EG bevat doelstellingen voor de terugwinning en recycling van verpakkingsafval, die krachtens artikel 6, lid 5, iedere vijf jaar moeten worden vastgesteld op basis van de praktische ervaring die is opgedaan in de lidstaten alsmede de resultaten van wetenschappelijk onderzoek en evaluatietechnieken, zoals levenscyclusanalyses en kosten-batenanalyses.

3.3 Subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is in overeenstemming met het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel van artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Het beperkt zich ertoe de bovengenoemde richtlijnen te wijzigen door een kader van gemeenschappelijke doelstellingen

vast te stellen, waarbij het aan de lidstaten is over de precieze uitvoeringsmethoden te beslissen.

3.4 Toelichtende stukken

Om de volgende redenen is de Commissie van oordeel dat toelichtende stukken noodzakelijk zijn om de kwaliteit van de informatie over de omzetting van de richtlijn te verbeteren.

De wetgeving inzake afvalstoffen wordt in de lidstaten vaak op uiterst gedecentraliseerde wijze omgezet, bijvoorbeeld op regionaal of lokaal niveau en in meerdere rechtshandelingen, afhankelijk van de administratieve structuur van de lidstaat. Als gevolg daarvan moeten de lidstaten bij de omzetting van de gewijzigde richtlijnen mogelijk een grote verscheidenheid aan wetgevingshandelingen op nationaal, regionaal en lokaal niveau wijzigen.

Deze richtlijn wijzigt zes verschillende afvalrichtlijnen en is van invloed op een groot aantal wettelijk bindende verplichtingen, waaronder een uitgebreide wijziging van de doelstellingen van de kaderrichtlijn afvalstoffen, de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen en de verpakgingsrichtlijn alsmede een vereenvoudiging van de AEEA-richtlijn, de richtlijn betreffende autowrakken en de richtlijn inzake batterijen. Dit is een ingewikkelde herziening van de wetgeving inzake afval die gevolgen kan hebben voor een aantal nationale wetgevingsmaatregelen.

De herziene doelstellingen voor afvalbeheer in de gewijzigde richtlijnen zijn met elkaar vervlochten, en daarom moeten zij met de nodige zorgvuldigheid worden omgezet in nationale wetgeving en later worden geïntegreerd in de nationale systemen voor afvalbeheer.

De bepalingen van de gewijzigde richtlijnen zullen gelden voor een breed scala van publieke en particuliere belanghebbenden in de lidstaten en zullen grote gevolgen hebben voor de geplande investeringen en de toekomstige infrastructuur in de systemen voor afvalbeheer. Een volledige en correcte omzetting van de gewijzigde richtlijnen is essentieel om ervoor te zorgen dat de doelstellingen (te weten de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, een efficiënter gebruik van hulpbronnen, het waarborgen van de werking van de interne markt en het vermijden van belemmeringen voor het handelsverkeer en concurrentiebeperking binnen de EU) worden bereikt.

De kans is groot dat de bovenstaande factoren de risico's op incorrecte omzetting en uitvoering van de richtlijn verhogen en de taak van de Commissie om toezicht uit te oefenen op de toepassing van het EU-recht bemoeilijken. Duidelijke informatie aangaande de omzetting van de herziene afvalrichtlijnen speelt een grote rol bij het waarborgen van overeenstemming van de nationale wetgeving met de bepalingen van de richtlijnen.

De eis om toelichtende stukken toe te zenden kan voor sommige lidstaten een aanvullende administratieve belasting vormen. De toelichtende stukken zijn echter noodzakelijk om effectief te kunnen verifiëren of de richtlijn volledig en correct is omgezet, hetgeen om bovengenoemde redenen essentieel is. Daar komt bij dat er geen minder belastende maatregelen zijn om een doeltreffende verificatie mogelijk te maken. Toelichtende stukken kunnen echter ook in belangrijke mate bijdragen tot het verminderen van de administratieve lasten die gepaard gaan met het toezicht op de naleving door de Commissie. Zonder deze stukken zouden aanzienlijke middelen en veelvuldige contacten met nationale autoriteiten nodig zijn om de omzettingmethoden in alle lidstaten te volgen. Bijgevolg is de mogelijke extra administratieve belasting ten gevolge van het verstrekken van toelichtende stukken evenredig met het nagestreefde doel, namelijk het waarborgen van een doeltreffende omzetting van de herziene richtlijnen en het volledig verwezenlijken van de doelstellingen ervan.

Gelet op bovenstaande dienen de lidstaten te worden verzocht de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van een of meer documenten waarin het verband tussen de bepalingen van deze richtlijn waarbij de afvalwetgeving wordt gewijzigd en de overeenkomstige onderdelen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht.

3.5 Gedelegeerde en uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie

In artikel 1, leden 2, 3, 5, 7, 8, 13, 14, 16, 18, 20 en 21, artikel 2, leden 2, 5, 6, 8 en 9, artikel 3, leden 6 en 7, de in artikel 4 van dit voorstel voorgestelde wijziging en artikel 6, lid 1, van dit voorstel worden de gedelegeerde en uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie in de respectieve Richtlijnen 2008/98/EG, 94/62/EG en 1999/31/EG beschreven en de overeenkomstige procedures voor de vaststelling van deze handelingen vastgesteld.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de EU-begroting, en gaat daarom niet vergezeld van het financieel memorandum als bepaald in artikel 31 van het Financieel Reglement (Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad).

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van de Richtlijnen 2008/98/EG betreffende afvalstoffen, 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval, 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, 2000/53/EG betreffende autowrakken, 2006/66/EG inzake batterijen en accu's, alsook afgedankte batterijen en accu's, en 2012/19/EU betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1, en, wat betreft artikel 2 van deze richtlijn, artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's¹²,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het afvalbeheer in de Unie dient te worden verbeterd met het oog op de bescherming, het behoud en de verbetering van de kwaliteit van het milieu, de bescherming van de gezondheid van de mens, en een behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen.
- (2) De rechtsgrond is derhalve artikel 192, lid 2, van het Verdrag voor de wijzigingen van de Richtlijnen 1999/31/EG, 2000/53/EG, 2006/66/EG, 2008/98/EG en 2012/19/EU. Richtlijn 94/62/EG is daarentegen een maatregel die de goede werking van de interne markt dient te waarborgen en derhalve op grond van artikel 114 van het Verdrag moet worden gewijzigd. Om redenen van vereenvoudiging en proceseconomie is het wenselijk al die richtlijnen bij één wijzigingshandeling te wijzigen.
- (3) De Commissie heeft de doelstellingen van artikel 11, lid 2, van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad¹³, artikel 5, lid 2, van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad¹⁴ en artikel 6, lid 1, van Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement

¹¹ PB C van , blz. .

¹² PB C van , blz. .

¹³ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

¹⁴ Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1).

en de Raad¹⁵ opnieuw bezien. In haar evaluatie heeft de Commissie vastgesteld dat het wenselijk was deze doelstellingen te wijzigen, zodat zij beter beantwoorden aan de behoeften van de circulaire economie door de voorbereiding van stedelijk afval en verpakkingsafval voor hergebruik en recycling te intensiveren en het storten van afval bestemd voor stortplaatsen voor niet-gevaarlijk afval af te schaffen.

- (4) Veel lidstaten hebben nog niet de nodige infrastructuur voor afvalverwerking ontwikkeld en zijn nu investeringen aan het plannen. Het is daarom van groot belang duidelijke beleidsdoelstellingen te bepalen om te voorkomen dat secundaire grondstoffen onderaan de afvalhiërarchie vast blijven zitten.
- (5) Stedelijk afval vormt ongeveer 7-10 % van de totale hoeveelheid afval die in de Unie wordt geproduceerd; dit is echter een van de meest complexe afvalstromen om te beheren, en de manier waarop deze wordt beheerd is een goede indicatie van de kwaliteit van het algehele systeem voor afvalbeheer in een land. De uitdagingen op het gebied van het beheer van stedelijk afval vloeien voort uit de zeer complexe en gemengde samenstelling, het feit dat het afval in de directe nabijheid van burgers wordt geproduceerd, en de zeer hoge zichtbaarheid voor het publiek. Het beheer vraagt dan ook om een zeer complex afvalbeheersysteem, waaronder een efficiënt inzamelingssysteem, actieve betrokkenheid van burgers en bedrijven, infrastructuur die is aangepast aan de specifieke samenstelling van het afval, en een uitgebreid financieringsstelsel. Landen die beschikken over efficiënte systemen voor het beheer van stedelijk afval scoren vaak beter op het gebied van afvalbeheer in het algemeen.
- (6) Verpakkingsafval en biologisch afbreekbaar stedelijk afval vormt een groot deel van het stedelijk afval en van huishoudelijk en soortgelijk afval. Er moet dan ook worden nagegaan wat de gevolgen zijn van het gelijktijdig vaststellen van doelstellingen voor het beheer van deze afvalstromen.
- (7) Industrieel, commercieel en mijnbouwafval is uiterst gediversifieerd qua samenstelling en volume en loopt sterk uiteen naargelang de economische structuur van een lidstaat, de structuur van de industriële of commerciële sector die het afval produceert en de industriële of commerciële dichtheid in een bepaald geografisch gebied. Daarom is voor het meeste industrie- en mijnbouwafval een industriegerichte aanpak, waarbij gebruik wordt gemaakt van referentiedocumenten betreffende de beste beschikbare technieken (BBT's) voor het aanpakken van specifieke kwesties in verband met het beheer van een bepaald soort afval, een geschikte oplossing¹⁶. Industrieel en commercieel verpakkingsafval blijven echter vallen onder de vereisten van Richtlijn 94/62/EG en Richtlijn 2008/98/EG, met inbegrip van de respectieve verbeteringen ervan.
- (8) Een geleidelijke verhoging van de bestaande doelstellingen voor de voorbereiding van stedelijk afval voor hergebruik en recycling en voor het weren van recycleerbaar afval

¹⁵ Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10).

¹⁶ Industriële en mijnbouwactiviteiten vallen onder de BBT-referentiedocumenten (BREF's genoemd) die worden opgesteld krachtens Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies (PB L 334 van 17.12.2010, blz. 17) en Richtlijn 2006/21/EG betreffende mijnafval (PB L 102 van 11.4.2006, blz. 15), die gegevens bevatten over de preventie van hulpbronnengebruik en afvalproductie, hergebruik, recycling en terugwinning. De huidige herziening van de BREF's en de goedkeuring van BBT-conclusies door de Commissie zal het effect van deze BREF's op industriële praktijken versterken, wat zal leiden tot verdere toenames van de hulpbronnenefficiëntie en meer recycling en terugwinning van afval.

van stortplaatsen, die erop neerkomt dat tegen 2025 maximaal 25 % afval wordt gestort, moet waarborgen dat economisch waardevolle afvalmaterialen geleidelijk en doeltreffend worden teruggewonnen door middel van een adequaat afvalbeheer en in overeenstemming met de afvalhiërarchie. Op die manier moet ervoor worden gezorgd dat waardevolle materialen uit afval terugvloeien in de Europese economie, waardoor vooruitgang wordt geboekt met de uitvoering van het grondstoffeninitiatief¹⁷ en de ontwikkeling van een circulaire economie.

- (9) Er zouden duidelijke milieu-, economische en sociale voordelen verbonden zijn aan een verdere verhoging van de doelstellingen die zijn vastgelegd in de Richtlijnen 2008/98/EG, 94/62/EG en 1999/31/EG voor hergebruik en recycling van stedelijk afval en verpakkingsafval, te beginnen met afvalstromen die gemakkelijk kunnen worden gerecycleerd (zoals kunststoffen, metaal, glas, papier, hout en mijnafval).
- (10) Naleving van de verplichting tot het opzetten van systemen voor de gescheiden inzameling van papier, metaal, kunststof en glas is essentieel om de mate van voorbereiding van stedelijk afval voor hergebruik en recycling in de lidstaten te verhogen. Bovendien moet de gescheiden inzameling van mijnafval die door dit voorstel wordt ingevoerd, verontreiniging van recycleerbare materialen helpen voorkomen.
- (11) Met de combinatie van de in dit voorstel opgenomen recyclingdoelstellingen en stortbeperkingen zijn de doelstellingen op EU-niveau voor energierterugwinning en de maximale recyclingdoelstellingen voor verpakkingsafval die zijn vastgesteld bij Richtlijn 94/62/EG, niet langer nodig en moeten zij daarom worden geschrapt.
- (12) Uit de doelstellingen in dit voorstel volgt dat de lidstaten, in overeenstemming met de afvalhiërarchie, het gebruik van teruggewonnen materialen zoals papier en hout dienen te ondersteunen met het doel de grondstoffenvoorraad veilig te stellen en de EU om te vormen tot een "recyclingmaatschappij", en waar dit mogelijk is, het storten of verbranden van deze stoffen niet zouden moeten steunen. De lidstaten moeten geen steun verlenen aan de verbranding van afval dat op technisch en economisch haalbare wijze en onder milieuveilige voorwaarden kan worden gerecycleerd. Overweging 29 van Richtlijn 2008/98/EG moet in deze context worden uitgelegd.
- (13) Het doel van dit voorstel is duidelijke richtsnoeren voor het afvalbeheer van de Unie vast te stellen en zo de investeringen van de lidstaten en van het bedrijfsleven veilig te stellen. Bij het ontwikkelen van hun nationale strategieën voor afvalbeheer en het plannen van investeringen in de infrastructuur voor afvalbeheer zouden de lidstaten, in overeenstemming met de afvalhiërarchie, terdege gebruik moeten maken van de Europese structuur- en investeringsfondsen door voorbereiding voor hergebruik en recycling te bevorderen.
- (14) De Commissie heeft voor 2025 doelstellingen vastgesteld voor de recycling van kunststof verpakkingsafval, rekening houdend met wat technisch haalbaar was op het moment van de herziening van de richtlijn; de Commissie kan voorstellen doen voor nieuwe niveaus van de doelstellingen voor kunststoffen voor 2030 op basis van een evaluatie van de vorderingen die de lidstaten hebben gemaakt om die doelstellingen te bereiken, rekening houdend met de ontwikkeling van de soorten kunststoffen op de markt en de ontwikkeling van nieuwe recyclingtechnologieën.

¹⁷

COM(2013) 442.

- (15) Gescheiden inzameling en recycling van ferrometalen en aluminium zou aanzienlijke economische en ecologische voordelen opleveren, aangezien er dan meer aluminium zou worden teruggewonnen. De doelstelling voor hergebruik en recycling van metalen verpakkingen zou daarom moeten worden gesplitst in afzonderlijke doelstellingen voor deze twee soorten afval.
- (16) Er bestaan grote verschillen tussen de lidstaten op het gebied van afvalbeheer, met name wat betreft stedelijk afval. Om te zorgen voor een betere, snellere en meer eenvormige uitvoering van de wetgeving inzake afval en te anticiperen op zwakke punten in de uitvoering, zou een systeem voor vroegtijdige waarschuwingen moeten worden ingevoerd, zodat tekortkomingen aan het licht komen en vóór de termijnen voor het bereiken van de doelen maatregelen kunnen worden genomen.
- (17) Richtlijn 2008/98/EG bevat basisdefinities op het gebied van afvalbeheer. Met het oog op een grotere samenhang van de afvalwetgeving moeten de definities van Richtlijn 94/62/EG en Richtlijn 1999/31/EG in overeenstemming worden gebracht met die van Richtlijn 2008/98/EG.
- (18) Definities van stedelijk afval, levensmiddelenafval en opvulling moeten worden opgenomen in Richtlijn 2008/98/EG en de definitie van afvalstoffen in Richtlijn 1999/31/EG om de reikwijdte van deze begrippen te verduidelijken.
- (19) Door de lidstaten ingediende statistische gegevens zijn voor de Commissie essentieel om de naleving van de afvalwetgeving te kunnen beoordelen. De invoering van één toegangspunt voor alle gegevens over afval, het schrappen van achterhaalde verslagleggingsvereisten en de benchmarking van nationale verslagleggingsmethoden, in combinatie met een verificatie van de gegevenskwaliteit door derden, moeten leiden tot een verbetering van de kwaliteit en betrouwbaarheid van de statistieken.
- (20) De producenten van goederen en producten moeten verantwoordelijk zijn voor het beheer van het resulterende afval na de consumptiefase. Regelingen voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid zijn een essentieel onderdeel van efficiënt afvalbeheer, maar de doeltreffendheid en prestaties daarvan verschillen aanzienlijk tussen de lidstaten. Het vaststellen van functionele minimumvoorwaarden voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, zodat de kosten van het beheer van afgedankte producten volgens hoge milieunormen kunnen worden doorberekend en producenten worden gestimuleerd om tijdens de gehele levenscyclus van producten rekening te houden met milieuoverwegingen, van de ontwerpfase totdat zij worden afgedankt, is dus nodig om de kosten omlaag te brengen en de prestaties te verbeteren, maar ook om te zorgen voor een gelijk speelveld en belemmeringen voor de werking van de interne markt te voorkomen.
- (21) Een behoorlijk beheer van gevaarlijke afvalstoffen is nog steeds een probleem in de Unie en er ontbreken gegevens over de verwerking ervan. Daarom moeten de registratie- en traceerbaarheidsmechanismen worden versterkt door de invoering van elektronische registers voor gevaarlijke afvalstoffen in de lidstaten. Elektronische gegevensverzameling moet worden uitgebreid tot andere afvalstromen om de registratie voor bedrijven en overheden te vereenvoudigen en het toezicht op de afvalstromen in de Unie te verbeteren.
- (22) Om te zorgen voor continuïteit in het aanbod van kritieke grondstoffen en in overeenstemming met het grondstoffeninitiatief en de doelstellingen en streefcijfers

van het Europese Innovatiepartnerschap inzake grondstoffen¹⁸, moeten de lidstaten maatregelen nemen om te komen tot een optimaal afvalbeheer dat aanzienlijke hoeveelheden kritieke grondstoffen¹⁹ bevat in overeenstemming met de afvalhiërarchie, waarbij rekening wordt gehouden met de economische en technologische haalbaarheid en milieuvoordelen. De maatregelen in deze richtlijn, bijvoorbeeld de recyclingdoelstellingen voor stedelijk afval en het verbod op de verwijdering van metalen – waaronder metalen die aanwezig zijn in afgedankte producten – naar stortplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen, zullen de op nationaal niveau genomen maatregelen ondersteunen.

- (23) Om een doeltreffende uitvoering van het grondstoffeninitiatief verder te ondersteunen, moeten de lidstaten in hun afvalbeheerplannen nationale maatregelen opnemen voor de inzameling en terugwinning van afval dat aanzienlijke hoeveelheden kritieke grondstoffen bevat.
- (24) Gelet op de negatieve gevolgen van voedselverspilling voor het milieu moet een kader voor de lidstaten worden vastgesteld om het niveau van de voedselverspilling in alle sectoren op vergelijkbare wijze in kaart te brengen en er verslag over uit te brengen, en om te verzoeken om de ontwikkeling van nationale plannen voor de preventie van voedselverspilling om te beantwoorden aan de doelstelling om de hoeveelheid levensmiddelenafval tegen 2025 met 30 % te verminderen.
- (25) Bij het opstellen van afvalpreventieprogramma's moeten de lidstaten hun prioriteiten bepalen op basis van de afvalbeheerhiërarchie: preventie, voorbereiding voor hergebruik, recycling, overige terugwinning, en verwijdering. In het geval van levensmiddelenafval moet zorgvuldig worden beoordeeld of en voor welke categorieën levensmiddelenafval donatie alsmede het mogelijke gebruik van voormalige voedingsmiddelen in diervoeders prioriteit moeten krijgen boven compostering, het opwekken van hernieuwbare energie en storten. Bij deze beoordeling moet met name rekening worden gehouden met economische omstandigheden, gezondheid en kwaliteitsnormen, en deze moet altijd in overeenstemming zijn met de wetgeving van de Unie inzake de veiligheid van levensmiddelen en diervoeders en diergezondheid.
- (26) Zwerfafval, vooral kunststof, heeft rechtstreekse negatieve gevolgen voor het milieu en de hoge saneringskosten leveren een onnodige economische lastenverzwaring op. Het opnemen van specifieke maatregelen in afvalbeheerplannen, financiële steun voor producenten binnen de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, en krachtige handhaving door de bevoegde instanties moeten helpen dit probleem uit te bannen.
- (27) In haar mededeling "Gezonde en resultaatgerichte regelgeving (REFIT): resultaten en volgende stappen"²⁰ verbindt de Commissie zich ertoe wetgevingsmaatregelen van de Unie te evalueren, te vereenvoudigen of in te trekken met het oog op lastenverlichting voor ondernemingen en het stimuleren van groei en werkgelegenheid. Een belangrijke rol in REFIT is weggelegd voor actie om de regeldruk voor kleine inrichtingen of ondernemingen te verminderen. Bij de raadpleging over de "top 10 van hinderlijke

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>

¹⁹ COM(2014) 297.

²⁰ Mededeling van 2 oktober 2013 "Gezonde en resultaatgerichte regelgeving (REFIT): resultaten en volgende stappen" (COM(2013) 685).

EU-regels voor het midden- en kleinbedrijf²¹ is EU-afvalwetgeving aangemerkt als een gebied waarop mogelijke lastenvermindering nodig was. In reactie op deze oproep en overeenkomstig een uitgebreidere raadpleging van kleine inrichtingen of ondernemingen in een specifieke workshop op 16 september 2013, moet een vereenvoudiging van de vergunnings- en registratievereisten voor kleine inrichtingen of ondernemingen worden ingevoerd.

- (28) De uitvoeringsverslagen die de lidstaten om de drie jaar opstellen, zijn geen doeltreffend instrument gebleken voor het toezicht op de naleving en het waarborgen van een goede uitvoering, maar leverden wel onnodige administratieve belasting op. Het is daarom wenselijk de bepalingen die de lidstaten ertoe verplichten om dergelijke verslagen op te stellen, in te trekken en in de plaats daarvan voor het toezicht op de naleving uitsluitend gebruik te maken van de statistische gegevens die de lidstaten elk jaar bij de Commissie indienen en waaruit blijkt wanneer de doelstellingen naar verwachting zullen worden verwezenlijkt.
- (29) Het is noodzakelijk te blijven rapporteren over bepaalde aspecten van de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad²². Om beter te kunnen toezien op de tenuitvoerlegging van deze richtlijn, moet deze verslaggeving op jaarbasis plaatsvinden.
- (30) Goede verslaggeving van statistische gegevens over afvalbeheer is van wezenlijk belang voor een efficiënte uitvoering en voor het waarborgen van een gelijk speelveld tussen de lidstaten. Bij de voorbereiding van de verslagen over de naleving van de doelstellingen in de afvalwetgeving moeten de lidstaten gebruikmaken van de recentste methodologie die is ontwikkeld door de Commissie en de nationale bureaus voor de statistiek van de lidstaten.
- (31) Met het oog op de aanvulling of wijziging van Richtlijn 94/62/EG moet de bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag worden gedelegeerd aan de Commissie ten aanzien van artikel 3, lid 1, artikel 11, lid 3, artikel 19, lid 2, en artikel 20, lid 1. Het is vooral belangrijk dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden passend overleg pleegt, onder meer met deskundigen. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.
- (32) Met het oog op de aanvulling of wijziging van Richtlijn 2008/98/EG moet de bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag worden gedelegeerd aan de Commissie ten aanzien van artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 1, artikel 27, leden 1 en 4, en artikel 38, leden 1, 2 en 3. Het is vooral belangrijk dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden passend overleg pleegt, onder meer met deskundigen. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_nl.htm

²² Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34).

- (33) Met het oog op de aanvulling of wijziging van Richtlijn 1999/31/EG moet de bevoegdheid om handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag worden gedelegeerd aan de Commissie ten aanzien van artikel 16. Het is vooral belangrijk dat de Commissie tijdens haar voorbereidende werkzaamheden passend overleg pleegt, onder meer met deskundigen. De Commissie moet bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen ervoor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad. Alle wijzigingen in de bijlagen moeten worden aangebracht overeenkomstig de beginselen die zijn genoemd in de bijlagen bij deze richtlijn. Hiertoe moet de Commissie, wat bijlage II betreft, rekening houden met de algemene beginselen en procedures voor het testen en de aanvaardingscriteria van bijlage II en moeten specifieke criteria en/of testmethoden en bijbehorende grenswaarden worden vastgesteld voor elke stortplaatsklasse, en zo nodig ook voor specifieke typen stortplaats binnen elke klasse, met inbegrip van ondergrondse opslag. De Commissie moet, waar van toepassing, binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn overwegen voorstellen voor de standaardisering van controle-, bemonsterings- en analysemethoden in verband met de bijlagen goed te keuren.
- (34) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Richtlijn 94/62/EG te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend in verband met artikel 12, lid 3, onder b), en artikel 19, lid 1. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad²³.
- (35) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Richtlijn 1999/31/EG te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend in verband met artikel 3, lid 3, artikel 5, lid 2, artikel 5, lid 2, onder a) en b), bijlage I, punt 3.5, en bijlage II, punt 5. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad²⁴.
- (36) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van Richtlijn 2008/98/EG te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend in verband met artikel 9, lid 3, artikel 11, lid 3, artikel 24, lid 2, artikel 29, lid 4, artikel 33, lid 2, artikel 35, lid 4, artikel 37, lid 4, en artikel 38, lid 4. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad²⁵.
- (37) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken van 28 september 2011 hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in gerechtvaardigde gevallen de kennisgeving van hun

²³ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

²⁴ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

²⁵ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van een of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. De wetgever vindt de overdracht van dergelijke stukken in het kader van deze richtlijn gerechtvaardigd.

- (38) Aangezien de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het verbeteren van het afvalbeheer in de Unie en aldus bijdragen aan de bescherming, het behoud en de verbetering van de kwaliteit van het milieu en het behoedzaam en rationeel gebruik van natuurlijke hulpbronnen in de gehele Unie, niet voldoende kan worden verwezenlijkt door de lidstaten, maar vanwege de omvang en de gevolgen beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Europese Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Richtlijn 2008/98/EG

Richtlijn 2008/98/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende punt 1 a) wordt ingevoegd:

"1 a) "stedelijk afval": afval als omschreven in bijlage VI;"

b) de volgende punten 4 a) en b) worden ingevoegd:

"4 a) "levensmiddelenafval": voor menselijke consumptie bestemde levensmiddelen (met inbegrip van niet-eetbare delen) die verloren zijn gegaan voor de voedselvoorzieningsketen, met uitzondering van levensmiddelen die voor materiële toepassingen zoals biogebaseerde producten of diervoeders worden gebruikt of die bestemd zijn voor herverdeling;

4 b) "bouw- en sloopafval": afvalstoffen overeenstemmend met de categorieën afvalstoffen van hoofdstuk 17 van de bijlage bij Beschikking 2000/532/EG en eventuele daaropvolgende wijzigingen, met uitzondering van gevaarlijk afval en in de natuur voorkomende materialen zoals omschreven in categorie 17 05 04;"

d) het volgende punt 15 a) wordt ingevoegd:

"15 a) "nuttige toepassingen van materiaal": elke nuttige toepassing, met uitzondering van terugwinning van energie en opwerking tot materiaal dat bestemd is om als brandstof te worden gebruikt;"

d) het volgende punt 17 a) wordt ingevoegd:

" 17 a) "opvulling": een van de volgende vormen van nuttige toepassing:

i) nuttige toepassing waarbij gebruik wordt gemaakt van afval in uitgegraven gebieden zoals ondergrondse mijnen of grindgroeven voor het herstel van afgegraven terreinen, veiligheidsdoeleinden of civieltechnische toepassingen bij de landschapsaanleg;

ii) nuttige toepassing waarbij afval wordt gebruikt voor de bouw, de vulling van mijnen en steengroeven, herbewerking, landwinning of landschapsaanleg en waarbij

het afval dient ter vervanging van andere niet-afvalstoffen die anders voor dat doel waren gebruikt;";

e) het volgende punt 20 a) wordt ingevoegd:

"20 a) "kleine inrichtingen of ondernemingen": inrichtingen die minder dan 250 personen in dienst hebben met een jaaromzet van maximaal 50 miljoen EUR of een jaarlijks balanstotaal van maximaal 43 miljoen EUR;";

2) artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt het volgende punt e) toegevoegd:

"e) de overige voorwaarden waaraan overeenkomstig lid 2 moet worden voldaan voor specifieke stoffen of voorwerpen.";

b) lid 2 komt als volgt te luiden:

"2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde te bepalen volgens welke criteria een specifieke stof of een specifiek voorwerp moet worden aangemerkt als bijproduct en niet als afvalstof in de zin van artikel 3, punt 1.";

3) artikel 6, lid 2, komt als volgt te luiden:

"2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot het aannemen van de in lid 1 bedoelde criteria en de omschrijving van het soort afvalstoffen waarop die criteria van toepassing zijn. Specifieke criteria voor de "einde-afvalfase" moeten onder meer ten minste worden overwogen voor granulaten, papier, glas, metaal, banden, textiel en bio-afval.";

4) artikel 6, lid 3, komt als volgt te luiden:

"3. Afvalstoffen die overeenkomstig de leden 1 en 2 niet langer als afvalstof worden aangemerkt, worden geacht te worden gerecycleerd met het oog op de berekening van de doelstellingen omschreven in deze richtlijn, de Richtlijnen 94/62/EG, 2000/53/EG en 2006/66/EG en Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad*, tenzij de materialen bestemd zijn om als brandstoffen te worden gebruikt of, met uitzondering van granulaten afkomstig van bouw- en sloopafval, voor gebruik als opvulmateriaal.";

* Richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) (PB L 197 van 24.7.2012, blz. 38).

5) artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 komt de eerste zin als volgt te luiden:

"1. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de actualisering van de bij Beschikking 2000/532/EG opgestelde lijst van afvalstoffen.";

b) lid 5 wordt geschrapt.

6) artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de volgende eerste alinea ingevoegd:

"1 a) Uitgebreide producentenverantwoordelijkheid: de operationele en/of financiële verantwoordelijkheid van de producent voor een product, uitgebreid tot de staat van het product na de consumptiefase.";

b) lid 2 komt als volgt te luiden:

"2. De lidstaten nemen passende maatregelen die stimuleren om producten zodanig te ontwerpen dat de milieueffecten ervan en de afvalproductie zowel bij de vervaardiging als bij het latere gebruik van de producten worden verminderd, zonder de interne markt te verstoren.

Dergelijke maatregelen omvatten onder andere maatregelen die aanmoedigen tot het ontwikkelen, vervaardigen en in de handel brengen van producten die geschikt zijn voor meervoudig gebruik, technisch duurzaam zijn en, zodra afval geworden, geschikt zijn voor hergebruik en recycling om een juiste toepassing van de afvalhiërarchie te faciliteren. Bij de maatregelen wordt rekening gehouden met de effecten gedurende de volledige levensduur van producten.";

c) lid 3 komt als volgt te luiden:

"3. Bij de ontwikkeling en de toepassing van uitgebreide producentenverantwoordelijkheid houden de lidstaten rekening met de minimumvoorschriften van bijlage VII.";

7) artikel 9 komt als volgt te luiden:

"Artikel 9

Afvalpreventie

"1. De lidstaten nemen passende afvalpreventiemaatregelen.

2. Elk jaar publiceert het Europees Milieuagentschap een verslag over de vooruitgang op het gebied van de preventie van afvalproductie voor elke lidstaat en voor de gehele Unie en over de ontkoppeling van de afvalproductie van economische groei.

3. De lidstaten nemen maatregelen om de productie van levensmiddelenafval langs de gehele voedselvoorzieningsketen te voorkomen. De maatregelen moeten erop gericht zijn te bewerkstelligen dat de productie van levensmiddelenafval in de industrie, de detailhandel/distributie, de catering/horeca en huishoudens tussen 1 januari 2017 en 31 december 2025 met ten minste 30 % wordt teruggebracht.

De Commissie stelt uiterlijk op 31 december 2017 uitvoeringshandelingen vast teneinde eenvormige voorwaarden vast te leggen voor het toezicht op de uitvoering van maatregelen ter preventie van levensmiddelenafval die worden genomen door de lidstaten. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

8) artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt a) wordt vervangen door: "a) uiterlijk op 1 januari 2020 worden recycling en de voorbereiding voor hergebruik van stedelijk afval verhoogd tot minimaal 50 gewichtsprocent;"

ii) het volgende punt c) wordt toegevoegd:

"c) uiterlijk op 1 januari 2030 wordt recycling en de voorbereiding voor hergebruik van stedelijk afval verhoogd tot minimaal 70 gewichtsprocent;"

b) de leden 3, 4 en 5 worden vervangen door:

"3. De Commissie kan de nodige uitvoeringshandelingen vaststellen om te zorgen voor een eenvormige toepassing van de in lid 2, onder b), vastgestelde doelstelling met betrekking tot opvulling. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

4. Om te berekenen of de in lid 2, onder a) en c), bedoelde doelstellingen zijn bereikt, wordt onder het gewicht van het afval dat wordt voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd verstaan: het gewicht van het afval dat is ingebracht in een eindproces van voorbereiding voor hergebruik of recycling, min het gewicht van het materiaal dat in de loop van dat proces is afgedankt in verband met de aanwezigheid van onzuiverheden en dat moet worden verwijderd of andere handelingen van nuttige toepassing moet ondergaan.

Wanneer het afgedankte materiaal echter 2 % of minder uitmaakt van het gewicht van het afval dat in dat proces is ingebracht, wordt onder het gewicht van het afval dat wordt voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd verstaan: het gewicht van het afval dat is ingebracht in een eindproces van voorbereiding voor hergebruik of recycling."

5. Om te berekenen of de in lid 2, onder b), bedoelde doelstelling is bereikt, wordt onder het gewicht van het afval dat wordt voorbereid voor hergebruik, gerecycleerd en gebruikt voor nuttige toepassingen verstaan: het gewicht van het afval dat is ingebracht in een eindproces van voorbereiding voor hergebruik, recycling en andere nuttige toepassingen van materiaal, min het gewicht van het materiaal dat in de loop van dat proces is afgedankt in verband met de aanwezigheid van onzuiverheden en dat moet worden verwijderd of andere handelingen van nuttige toepassing moet ondergaan.

Wanneer het afgedankte materiaal echter 2 % of minder uitmaakt van het gewicht van het afval dat in dat proces is ingebracht, wordt onder het gewicht van het afval dat wordt voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd verstaan: het gewicht van het afval dat is ingebracht in een eindproces van voorbereiding voor hergebruik of recycling."

9) het volgende artikel 11 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 11 bis

Systeem voor vroegtijdige waarschuwingen

1. De Commissie publiceert, met de steun van het Europees Milieuagentschap, de volgende verslagen:

- a) in 2017 een verslag over de verwezenlijking van de doelstellingen als bedoeld in artikel 11, lid 2, onder a) en b);
- b) in 2022 een verslag over de verwezenlijking van de doelstelling als bedoeld in artikel 9, lid 3;
- c) in 2027 een verslag over de verwezenlijking van de doelstelling als bedoeld in artikel 11, lid 2, onder c).

2. De in lid 1 bedoelde verslagen omvatten het volgende:

- (a) een raming van de mate van verwezenlijking van de doelstellingen door elke lidstaat;
- (b) een beoordeling van de verwachte termijn voor de verwezenlijking van de doelstellingen door elke lidstaat; en
- (c) een lijst van lidstaten die het risico lopen die doelstellingen niet binnen de respectieve termijnen te verwezenlijken, vergezeld van passende aanbevelingen.

Waar nodig kan in de verslagen worden ingegaan op de uitvoering van aanvullende vereisten naast die van lid 1.

3. Binnen zes maanden na de datum van publicatie van het verslag van de Commissie dienen de lidstaten die het risico lopen die doelstellingen niet te verwezenlijken, bij de Commissie een conformiteitsplan in met een beschrijving van de maatregelen die zij van plan zijn te nemen om de doelstellingen te bereiken. In het conformiteitsplan wordt rekening gehouden met de aanbevelingen van de Commissie als bedoeld in lid 2, onder c), de maatregelen in bijlage VIII of andere passende maatregelen. Hierin wordt het verwachte tijdstip van de naleving aangegeven.

4. Bij de indiening van een conformiteitsplan in reactie op het verslag van de Commissie op grond van lid 1, onder a), kunnen de lidstaten verzoeken om verlenging van de termijn die is vastgesteld in artikel 11, lid 2, onder a), voor ten hoogste drie jaar.

Tenzij de Commissie binnen vijf maanden na ontvangst ervan bezwaar aantekent tegen het conformiteitsplan, wordt het verzoek tot verlenging geacht te zijn aanvaard.

Indien bezwaren worden geuit, eist de Commissie dat de betrokken lidstaat binnen twee maanden na ontvangst van de opmerkingen van de Commissie een herzien conformiteitsplan indient.

De Commissie beoordeelt het herziene conformiteitsplan binnen twee maanden na de ontvangst ervan en aanvaardt of verwierpt het verzoek om verlenging schriftelijk. Indien een reactie van de Commissie binnen die termijn uitblijft, wordt het verzoek om verlenging geacht te zijn aanvaard.";

10) artikel 17 komt als volgt te luiden:

"Artikel 17

Toezicht op gevaarlijke afvalstoffen

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de productie, de inzameling en het vervoer van gevaarlijke afvalstoffen, alsmede de opslag en verwerking ervan, plaatsvinden onder omstandigheden waarbij bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid wordt geboden ter voldoening aan de bepalingen van artikel 13, met inbegrip van maatregelen ter waarborging van traceerbaarheid vanaf de productie tot aan de eindbestemming en toezicht op gevaarlijke afvalstoffen ter voldoening aan de vereisten van de artikelen 35 en 36.

Hiertoe maken de lidstaten gebruik van de aan de bevoegde instanties beschikbaar gestelde informatie die op grond van artikel 35 is verzameld.";

11) in artikel 22 wordt de tweede alinea vervangen door:

"Om verontreiniging van afvalstoffen tot een minimum te beperken, zorgen de lidstaten ervoor dat bio-afval tegen 2025 gescheiden wordt ingezameld.

De Commissie zal een beoordeling uitvoeren van het beheer van bio-afval, zodat zij indien nodig een voorstel kan indienen. Bij de beoordeling wordt ook gekeken naar de mogelijkheid om minimumvereisten voor het beheer van bio-afval vast te stellen alsmede kwaliteitscriteria voor compost en digestaat van bio-afval, om een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu te waarborgen.";

12) artikel 24 komt als volgt te luiden:

"Artikel 24

Vrijstelling van de vergunningsvereisten

De lidstaten kunnen inrichtingen of ondernemingen voor onderstaande handelingen vrijstellen van het vereiste van artikel 23, lid 1:

- a) inzameling van niet-gevaarlijke afvalstoffen;
- b) vervoer van niet-gevaarlijke afvalstoffen;
- c) verwijdering van hun eigen niet-gevaarlijke afvalstoffen op de plaats van productie; of
- d) nuttige toepassing van afvalstoffen.";

13) artikel 26 komt als volgt te luiden:

"Artikel 26

Registratie

1. Wanneer in de hierna volgende gevallen geen vergunningsvereisten gelden, zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde instantie een register bijhoudt van:

- a) inrichtingen of ondernemingen die op beroepsmatige basis afval inzamelen of vervoeren;
- b) handelaars of makelaars; en
- c) inrichtingen of ondernemingen die overeenkomstig artikel 24 vrijgesteld zijn van de vergunningsvereisten.

Om de administratieve lasten te beperken worden, waar mogelijk, de bestaande gegevens waarover de bevoegde instanties beschikken gebruikt om de relevante informatie voor dit registratieproces te verkrijgen.

2. De lidstaten kunnen kleine inrichtingen of ondernemingen die zeer kleine hoeveelheden niet-gevaarlijke afvalstoffen inzamelen of vervoeren, vrijstellen van het bepaalde in lid 1.

De Commissie kan de nodige uitvoeringshandelingen vaststellen om vast te stellen hoe de drempel van een zeer kleine hoeveelheid moet worden bepaald. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

14) artikel 27 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 komt als volgt te luiden:

"1. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de technische minimumnormen te bepalen voor verwerkingsactiviteiten waarvoor uit hoofde van artikel 23 een vergunning vereist is

indien er bewijs is dat dergelijke minimumnormen een voordeel ten aanzien van de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu zouden opleveren.";

b) lid 4 komt als volgt te luiden:

"4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de minimumnormen te bepalen voor activiteiten waarvoor uit hoofde van artikel 26, lid 1, onder a) en b), registratie vereist is indien er bewijs is dat dergelijke minimumnormen een voordeel ten aanzien van de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu of wat betreft het voorkomen van verstoring van de interne markt zouden opleveren.";

15) artikel 28 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3, onder b), wordt als volgt gewijzigd:

"b) bestaande regelingen voor afvalinzameling en grote verwijderingsinstallaties en installaties voor nuttige toepassing inclusief speciale regelingen voor afvaloliën, gevaarlijke afvalstoffen, afvalstoffen die aanzienlijke hoeveelheden kritieke grondstoffen bevatten, of afvalstromen waarvoor specifieke EU-wetgeving bestaat;"

b) in lid 3 wordt het volgende punt f) toegevoegd:

"f) maatregelen om zwerfafval te bestrijden.";

c) lid 5 komt als volgt te luiden:

"5. De afvalbeheerplannen dienen in overeenstemming te zijn met de eisen inzake afvalbeheerplanning van artikel 14 van Richtlijn 94/62/EG en de vereisten van artikel 11, lid 2, van deze richtlijn en artikel 5 van Richtlijn 1999/31/EG.";

16) artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 2 wordt de volgende zin toegevoegd:

"De lidstaten nemen in hun programma's specifieke maatregelen op ter vermindering van de productie van levensmiddelenafval zoals gespecificeerd in artikel 9, lid 3, van deze richtlijn.";

b) lid 4 komt als volgt te luiden:

"4. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen teneinde indicatoren voor afvalpreventiemaatregelen vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

17) artikel 33, lid 2, komt als volgt te luiden:

"2. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast teneinde de vorm te bepalen van de kennisgeving over de vaststelling en belangrijke wijzigingen van die plannen en programma's. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

18) artikel 35 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 komt als volgt te luiden:

"1. De in artikel 23, lid 1, bedoelde inrichtingen of ondernemingen, de producenten van afvalstoffen en de inrichtingen en ondernemingen die beroepsmatig afvalstoffen inzamelen of vervoeren of optreden als handelaar of makelaar in afvalstoffen, houden een chronologisch register bij van de hoeveelheid, aard, oorsprong en, voor zover van toepassing, bestemming, inzamelingsfrequentie, wijze van vervoer en geplande

methode van verwerking van de afvalstoffen en stellen die informatie ter beschikking van de bevoegde instanties.

a) voor gevaarlijke afvalstoffen wordt die informatie uiterlijk op 31 december van elk jaar beschikbaar gesteld;

b) voor niet-gevaarlijke afvalstoffen wordt die informatie op verzoek van de bevoegde instantie beschikbaar gesteld.";

b) het volgende lid 4 wordt toegevoegd:

"4. De lidstaten zetten een elektronisch register of gecoördineerde registers op om gegevens over gevaarlijke afvalstoffen en, in voorkomend geval, andere afvalstromen te registreren, die het gehele geografische grondgebied van de betrokken lidstaat bestrijken. De lidstaten maken gebruik van de gegevens over afval die worden ingediend door de industriële exploitanten in overeenstemming met het Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen, dat is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 166/2006**.

De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen teneinde minimumvoorwaarden voor de exploitatie van dergelijke registers vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

** Verordening (EG) nr. 166/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de Richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad (PB L 33 van 4.2.2006, blz. 1).

19) artikel 36, lid 1, komt als volgt te luiden:

"1. De lidstaten nemen alle noodzakelijke maatregelen om het achterlaten, dumpen en ongecontroleerd beheer van afvalstoffen, met inbegrip van zwerfafval, te verbieden.";

20) artikel 37 komt als volgt te luiden:

"Artikel 37

Verslaglegging

1. De lidstaten zenden elk jaar uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het jaar waarop de gegevens betrekking hebben, langs elektronische weg hun gegevens betreffende de toepassing van artikel 9, lid 3, en artikel 11, lid 2, onder a), b) en c), toe aan de Commissie. De gegevens worden toegezonden in de vorm die door de Commissie in overeenstemming met lid 6 is vastgesteld. Het eerste verslag bestrijkt de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 december 2019.

2. Wanneer afval wordt verzonden om in een andere lidstaat te worden voorbereid voor hergebruik, te worden gerecycleerd of anderszins voor nuttige toepassingen van materiaal te worden gebruikt, mag het alleen worden meegeteld voor de doelstellingen van de lidstaat waar het werd ingezameld ten behoeve van de in lid 1 bedoelde verslagen.

3. Afval dat voor de voorbereiding voor hergebruik of recycling uit de Unie wordt uitgevoerd, wordt alleen voor het bereiken van de in artikel 11, lid 2, bedoelde doelstellingen meegerekend als de exporteur, in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1013/2006, kan aantonen dat de verwerking buiten de Unie heeft

plaatsgevonden onder voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan de vereisten van de desbetreffende milieuwetgeving van de Unie.

4. Met het oog op de verificatie van de naleving van artikel 11, lid 2, onder b), wordt de hoeveelheid afval die is gebruikt voor opvulactiviteiten afzonderlijk gerapporteerd van de hoeveelheid afval die is voorbereid voor hergebruik, gerecycleerd of andere handelingen ten behoeve van nuttige toepassing heeft ondergaan. De opwerking van afval tot materialen die bestemd zijn om voor opvulactiviteiten te worden gebruikt, wordt als opvulling gerapporteerd.

5. De door de lidstaat overeenkomstig dit artikel ingediende gegevens gaan vergezeld van een kwaliteitscontroleverslag en worden geverifieerd door een onafhankelijke derde.

6. De Commissie kan de nodige uitvoeringshandelingen vaststellen tot bepaling van eenvormige voorwaarden voor de verificatie van de naleving van de doelstellingen als bedoeld in artikel 9, lid 3, en artikel 11, lid 2, onder a), b) en c), de vorm van de verslaglegging voor de gegevens betreffende die doelstellingen, en minimumvoorwaarden voor de verificatie door derden. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

21) artikel 38 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 komt de tweede alinea als volgt te luiden:

"De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde nader te bepalen hoe de in bijlage II, R1 bedoelde formule voor verbrandingsinstallaties moet worden toegepast. Er kan rekening worden gehouden met plaatselijke klimaatomstandigheden, zoals de koudegraad en de behoefte aan verwarming, voor zover deze de hoeveelheid energie die in technische zin in de vorm van elektriciteit, verwarming, koeling of stoomproductie kan worden verbruikt of geproduceerd, beïnvloeden. De plaatselijke omstandigheden van de ultraperifere gebieden, zoals onderkend in artikel 299, lid 2, vierde alinea, van het Verdrag, en van de gebieden die in artikel 25 van de Toetredingsakte van 1985 zijn vermeld, kunnen ook in aanmerking worden genomen.";

b) lid 2 komt als volgt te luiden:

"2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de bijlagen I tot en met V aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.";

c) de volgende leden 3 en 4 worden toegevoegd:

"3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 38 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de bijlagen I en II te wijzigen. 4. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen voor de herziening van bijlage VI. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 39, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

22) het volgende artikel 38 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 38 bis

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De bevoegdheden om de in artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 1, artikel 27, leden 1 en 4, en artikel 38, leden 1, 2 en 3, bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, worden aan de Commissie verleend voor een onbepaalde periode vanaf [datum van inwerkingtreding van deze herziening].

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 1, artikel 27, leden 1 en 4, en artikel 38, leden 1, 2 en 3, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een latere daarin genoemde datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig artikel 5, lid 2, artikel 6, lid 2, artikel 7, lid 1, artikel 27, leden 1 en 4, en artikel 38, leden 1, 2 en 3, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking als het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of wanneer zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van deze termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of van de Raad met twee maanden verlengd.";

23) artikel 39 komt als volgt te luiden:

"Artikel 39

Comitéprocedure

1. Voor de toepassing van artikel 9, lid 3, artikel 11, lid 3, artikel 24, lid 2, artikel 29, lid 4, artikel 33, lid 2, artikel 35, lid 4, artikel 37, lid 4, en artikel 38, lid 4, wordt de Commissie bijgestaan door het Comité voor de aanpassing van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad***.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

*** Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).";

24) de bijlagen VI, VII en VIII worden toegevoegd overeenkomstig de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

Wijziging van Richtlijn 94/62/EG

Richtlijn 94/62/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) in punt 1 wordt de volgende tekst geschrapt:

"De Commissie bestudeert indien passend, de voorbeelden ter illustratie van de definitie van verpakking in bijlage I en herzielt deze waar nodig. De volgende artikelen worden prioritair behandeld: cd- en videodoosjes, bloempotten, buizen en rollen die met buigbaar materiaal omwikkeld zijn, papier waarop zelfklevende etiketten zitten, en inpakpapier. Deze maatregelen, die niet-essentiële onderdelen van deze richtlijn beogen te wijzigen, worden vastgesteld volgens de in artikel 21, lid 3, bedoelde regelgevingsprocedure met toetsing.";

b) punt 2 komt als volgt te luiden:

"2. "verpakkingsafval": alle verpakking of verpakkingsmateriaal waarop de definitie van afvalstoffen in artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van toepassing is*;"

* Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

c) de punten 3 tot en met 10 worden geschrapt;

d) het volgende punt 13 wordt toegevoegd:

"13. de definities van "afvalstof", "stedelijk afval", "gevaarlijke afvalstof", "preventie", "voorbereiding voor hergebruik", "hergebruik", "nuttige toepassing", "recycling", "verwijdering", "afvalbeheer", "afvalstoffenproducent" en "afvalstoffenhouder" van artikel 3 van Richtlijn 2008/98/EG zijn van toepassing.";

2) het volgende artikel 3 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 3 bis

Wijziging van bijlage I

"De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 21 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde de lijst van voorbeelden ter illustratie in bijlage I te wijzigen.";

3) artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door "Vorbereiding voor hergebruik, recycling en nuttige toepassing";

b) aan lid 1 worden de volgende punten f) tot en met k) toegevoegd:

"f) tegen het einde van 2020 zal ten minste 60 gewichtsprocent van alle verpakkingsafval worden voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd;

g) tegen het einde van 2020 zullen de volgende minimumstreefwaarden voor de voorbereiding voor hergebruik en recycling worden behaald met betrekking tot de volgende specifieke in verpakkingsafval aanwezige materialen:

i) 45 % van het kunststof;

ii) 50 % van het hout;

iii) 70 % van de ferrometalen;

iv) 70 % van het aluminium;

- v) 70 % van het glas;
- vi) 85 % van het papier en karton;
- h) tegen het einde van 2025 zal ten minste 70 gewichtsprocent van alle verpakkingsafval worden voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd;
- i) tegen het einde van 2025 zullen de volgende minimumstreefwaarden voor de voorbereiding voor hergebruik en recycling worden behaald met betrekking tot de volgende specifieke in verpakkingsafval aanwezige materialen:
 - i) 60 % van het kunststof;
 - ii) 65 % van het hout;
 - iii) 80 % van de ferrometalen;
 - iv) 80 % van het aluminium;
 - v) 80 % van het glas;
 - vi) 90 % van het papier en karton;
- j) tegen het einde van 2030 zal ten minste 80 gewichtsprocent van alle verpakkingsafval worden voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd;
- k) tegen het einde van 2030 zullen de volgende minimumstreefwaarden voor de voorbereiding voor hergebruik en recycling worden behaald met betrekking tot de volgende specifieke in verpakkingsafval aanwezige materialen:
 - i) 80 % van het hout;
 - ii) 90 % van de ferrometalen;
 - iii) 90 % van het aluminium;
 - iv) 90 % van het glas.";
- d) het volgende punt 1 bis wordt ingevoegd:

"1 bis. Om te berekenen of de in artikel 6, lid 1, onder a) tot en met k), bedoelde doelstellingen zijn bereikt, wordt onder het gewicht van het afval dat wordt voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd verstaan: het gewicht van het afval dat is ingebracht in een eindproces van hergebruik of recycling, min het gewicht van het materiaal dat in de loop van dat proces is afgedankt in verband met de aanwezigheid van onzuiverheden en dat moet worden verwijderd of andere handelingen ten behoeve van nuttige toepassing moet ondergaan.

Wanneer het afgedankte materiaal echter 2 % of minder uitmaakt van het gewicht van het afval dat in dat proces is ingebracht, wordt onder het gewicht van het afval dat wordt voorbereid voor hergebruik en gerecycleerd verstaan: het gewicht van het afval dat is ingebracht in een eindproces van voorbereiding voor hergebruik of recycling.
- d) het volgende lid 1 ter wordt ingevoegd:

"1 ter. Indien de verpakking uit verschillende materialen bestaat, moet elk materiaal afzonderlijk in aanmerking worden genomen voor de berekening van de doelstellingen die zijn vastgelegd in artikel 6, lid 1, onder f) tot en met k).";
- e) de leden 3, 5, 8 en 9 worden geschrapt;
- f) het volgende lid 12 wordt toegevoegd:

"12. De lidstaten nemen passende maatregelen die stimuleren om verpakkingen zodanig te ontwerpen dat de milieueffecten ervan en de afvalproductie zowel bij de vervaardiging als bij het latere gebruik van de producten worden verminderd, op voorwaarde dat dergelijke maatregelen geen verstoringen van de interne markt veroorzaken en de naleving van deze richtlijn door andere lidstaten niet belemmeren.

Dergelijke maatregelen omvatten onder andere maatregelen die aanmoedigen tot het ontwikkelen, vervaardigen en in de handel brengen van verpakkingen die geschikt zijn voor meervoudig gebruik, technisch duurzaam zijn en, zodra afval geworden, geschikt zijn voor een passende en veilige nuttige toepassing en milieuverantwoorde verwijdering. Bij de maatregelen wordt tevens rekening gehouden met de effecten gedurende de volledige levensduur van verpakkingen.";

4) het volgende artikel 6 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 6 bis

Systeem voor vroegtijdige waarschuwingen

1. De Commissie publiceert, met de steun van het Europees Milieuagentschap, de volgende verslagen:

- (a) in 2017 een verslag over de verwezenlijking van de doelstellingen als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder f) en g);
- (b) in 2022 een verslag over de verwezenlijking van de doelstellingen als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder h) en i);
- (c) in 2027 een verslag over de verwezenlijking van de doelstellingen als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder j) en k).

2. De in lid 1 bedoelde verslagen omvatten het volgende:

- (a) een raming van de mate van verwezenlijking van de doelstellingen door elke lidstaat;
- (b) een beoordeling van de verwachte termijn voor de verwezenlijking van de doelstellingen door elke lidstaat; en
- (c) een lijst van lidstaten die het risico lopen die doelstellingen niet binnen de respectieve termijnen te verwezenlijken, vergezeld van passende aanbevelingen.

Waar nodig kan in de verslagen worden ingegaan op de uitvoering van aanvullende vereisten naast die van lid 1.

3. Binnen zes maanden na de datum van publicatie van het verslag van de Commissie dienen de lidstaten die het risico lopen die doelstellingen niet te verwezenlijken, bij de Commissie een conformiteitsplan in met een beschrijving van de maatregelen die zij van plan zijn te nemen om de doelstellingen te bereiken. In het conformiteitsplan wordt rekening gehouden met de aanbevelingen van de Commissie als bedoeld in lid 2, onder c), de maatregelen in bijlage VIII bij Richtlijn 2008/98/EG of andere passende maatregelen. Hierin wordt het verwachte tijdstip van de naleving aangegeven.";

5) artikel 11, lid 3, komt als volgt te luiden:

"3. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 21 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde te bepalen onder welke voorwaarden de in lid 1 genoemde concentraties niet van toepassing moeten zijn op gerecycleerd materiaal

en producten die zijn opgenomen in een gesloten en gecontroleerde keten, en welke verpakkingsoorten vrijgesteld zijn van de in lid 1, derde streepje, bedoelde eis.";

6) Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door "Informatiesystemen en verslaglegging";

b) lid 3 wordt geschrapt.

c) de volgende leden 3 a) tot en met 3 d) worden ingevoegd:

"3 a. De lidstaten zenden elk jaar uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het jaar waarvoor de gegevens worden verzameld, langs elektronische weg hun gegevens betreffende de toepassing van artikel 6, lid 1, onder a) tot en met k), toe aan de Commissie. Het eerste verslag bestrijkt de periode van 1 januari [jaar van inwerkingtreding van deze wijzigingshandeling + 1 jaar] tot en met 31 december [jaar van inwerkingtreding van deze wijzigingshandeling + 1 jaar].

3 b. Wanneer afval wordt verzonden om in een andere lidstaat te worden voorbereid voor hergebruik, te worden gerecycleerd of anderszins voor nuttige toepassingen van materiaal te worden gebruikt, mag het alleen worden meegeteld voor de doelstellingen van de lidstaat waar het werd ingezameld ten behoeve van de in lid 1 bedoelde verslagen.

3 c. Verpakkingsafval dat voor de voorbereiding voor hergebruik of recycling uit de Unie wordt uitgevoerd, wordt alleen voor het bereiken van de in artikel 6, lid 1, onder a) tot en met k), bedoelde doelstellingen meegerekend als de exporteur, in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1013/2006, kan aantonen dat de verwerking buiten de Unie heeft plaatsgevonden onder voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan de vereisten van de desbetreffende milieuwetgeving van de Unie.

3 d) De Commissie kan de nodige uitvoeringshandelingen vaststellen tot bepaling van eenvormige voorwaarden voor de verificatie van de naleving van de doelstellingen als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder a) tot en met k), de vorm van de verslaglegging voor de gegevens betreffende die doelstellingen, en eenvormige voorwaarden voor de verificatie door derden. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 21, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

d) lid 5 wordt geschrapt;

7) artikel 17 wordt geschrapt;

8) artikel 19 komt als volgt te luiden:

"1. De Commissie stelt de nodige uitvoeringshandelingen vast voor de aanpassing van het identificatiesysteem als bedoeld in artikel 8, lid 2, en artikel 10, tweede alinea, zesde streepje, aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 21, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

2. De Commissie stelt de nodige uitvoeringshandelingen vast voor de vaststelling van de standaardtabellen als bedoeld in artikel 12, lid 3, onder d). Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 21, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

9) artikel 20 komt als volgt te luiden:

"Artikel 20

Specifieke maatregelen

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 21 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen om eventuele problemen bij de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn op te vangen, met name voor verpakkingsmateriaal dat inert is en in zeer kleine hoeveelheden (i.e. ongeveer 0,1 gewichtsprocent) op de markt van de Unie is gebracht, met name verpakking voor medische apparatuur en farmaceutische producten, kleine verpakkingen en luxeverpakkingen.";

10) Artikel 21 komt als volgt te luiden:

"Artikel 21

Comitéprocedure

1. Voor de toepassing van artikel 12, lid 3, onder b), en artikel 19, lid 1, wordt de Commissie bijgestaan door het Comité voor de aanpassing van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, dat is opgericht bij artikel 39 van Richtlijn 2008/98/EG. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad **.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

** Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).";

11) Er wordt een nieuw artikel 21 bis toegevoegd:

"Artikel 21 bis

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De bevoegdheid om de in artikel 1, lid 1, artikel 11, lid 3, artikel 19, lid 2, en artikel 20, lid 1, bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt met ingang van [de datum van inwerkingtreding van deze herziening] voor onbepaalde tijd aan de Commissie verleend.

3. De in artikel 1, lid 1, artikel 11, lid 3, artikel 19, lid 2, en artikel 20, lid 1, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad op elk moment worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een latere daarin genoemde datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig artikel 1, lid 1, artikel 11, lid 3, artikel 19, lid 2, en artikel 20, lid 1, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking als het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of

wanneer zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van deze termijn de Commissie hebben meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of van de Raad met twee maanden verlengd."

Artikel 3

Wijziging van Richtlijn 1999/31/EG

Richtlijn 1999/31/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt a) wordt vervangen door:

"a) de definities van "afvalstof", "stedelijk afval", "gevaarlijke afvalstof", "nuttige toepassing", "recycling", "verwijdering", "afvalstoffenproducent" en "afvalstoffenhouder" van artikel 3 van Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad* zijn van toepassing;

* Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).";

b) het volgende punt a bis) wordt ingevoegd:

a bis) "restafval": afval dat ontstaat bij een nuttige toepassing, onder andere bij een recyclingbehandeling, en waarvoor geen verdere nuttige toepassing is en dat als gevolg daarvan moeten worden verwijderd;"

c) de punten b), c) en n) worden geschrapt;

d) punt d) wordt vervangen door:

"d) "niet-gevaarlijke afvalstoffen: afvalstoffen die niet onder de definitie van gevaarlijke afvalstoffen van Richtlijn 2008/98/EG vallen;

e) punt m) komt als volgt te luiden:

"m) "biologisch afbreekbare afvalstoffen": hout, voedsel- en tuinafval, papier en karton en andere afvalstoffen die anaëroob of aëroob kunnen worden afgebroken;"

2) Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) de volgende leden 2 bis, 2 ter en 2 quater worden ingevoegd:

"2 bis De lidstaten aanvaarden vanaf 1 januari 2025 de volgende afvalstoffen niet op stortplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen: recycleerbaar afval, met inbegrip van kunststoffen, metaal, glas, papier en karton, en ander biologisch afbreekbaar afval.

2 ter De lidstaten aanvaarden vanaf 1 januari 2025 in een bepaald jaar een hoeveelheid stedelijk afval op stortplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen die niet meer bedraagt dan 25 % van de totale in het voorgaande jaar geproduceerde hoeveelheid stedelijk afval.

2 quater De lidstaten spannen zich in om vanaf 1 januari 2030 uitsluitend restafval op stortplaatsen voor niet-gevaarlijke afvalstoffen te aanvaarden, met als gevolg dat de totale hoeveelheid afval die op dergelijke stortplaatsen terechtkomt niet meer bedraagt dan 5 % van de totale in het voorgaande jaar geproduceerde hoeveelheid stedelijk afval. De Commissie evalueert deze doelstelling in 2025 en dient zo nodig

een wetgevingsvoorstel voor een wettelijk bindende doelstelling voor stortreductie tegen 2030 in.

2 quinquies De lidstaten aanvaarden niet dat stedelijk afval op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen wordt gestort.

De Commissie beoordeelt de haalbaarheid van de invoering van beperkingen op het storten van andere soorten afval dan restafval op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen en brengt in 2018 een verslag uit waarin zij haar conclusies presenteert en dient zo nodig een wetgevingsvoorstel in.";

3) het volgende artikel 5 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 5 bis

Systeem voor vroegtijdige waarschuwingen

1. De Commissie publiceert, met de steun van het Europees Milieuagentschap, de volgende verslagen:

- a) in 2022 een verslag over de verwezenlijking van de doelstellingen als bedoeld in artikel 5, lid 2 bis, onder a), en lid 2 ter, onder a);
- b) in 2027 een verslag over de verwezenlijking van de doelstellingen als bedoeld in artikel 5, lid 2 bis, onder b), en lid 2 ter, onder b).

2. De in lid 1 bedoelde verslagen omvatten het volgende:

- a) een raming van de mate van verwezenlijking van de doelstellingen door elke lidstaat;
- b) een beoordeling van de verwachte termijn voor de verwezenlijking van de doelstellingen door elke lidstaat; en
- c) een lijst van lidstaten die het risico lopen die doelstellingen niet binnen de respectieve termijnen te verwezenlijken, vergezeld van passende aanbevelingen.

Waar nodig kan in de verslagen worden ingegaan op de uitvoering van aanvullende vereisten naast die van lid 1.

3. Binnen zes maanden na de datum van publicatie van het verslag van de Commissie dienen de lidstaten die het risico lopen die doelstellingen niet te verwezenlijken, bij de Commissie een conformiteitsplan in met een beschrijving van de maatregelen die een lidstaat van plan is te nemen om de doelstellingen te bereiken. In het conformiteitsplan wordt rekening gehouden met de aanbevelingen van de Commissie als bedoeld in lid 2 quater de maatregelen in bijlage VIII bij Richtlijn 2008/98/EG of andere passende maatregelen. Hierin wordt het verwachte tijdstip van de naleving aangegeven.";

4) artikel 11, lid 2, tweede alinea, wordt geschrapt;

5) artikel 12, onder c), wordt als volgt gewijzigd:

"c). de kwaliteitscontrole van de in het kader van de controle- en toezichtprocedures uitgevoerde analyses en/of van de in artikel 11, lid 1, onder b), bedoelde analyses

wordt verricht door bevoegde laboratoria die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008²⁶ zijn geaccrediteerd.";

6) Artikel 15 komt als volgt te luiden:

"Artikel 15

Verslaglegging

1. De lidstaten zenden elk jaar uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het jaar waarvoor de gegevens worden verzameld, langs elektronische weg hun gegevens betreffende de uitvoering van de doelstellingen en verplichtingen als bedoeld in artikel 5, leden 2, 2 bis en 2 ter, toe aan de Commissie. De gegevens worden toegezonden in de vorm die door de Commissie in overeenstemming met lid 3 is vastgesteld. Het eerste verslag bestrijkt de periode van 1 januari [jaar van inwerkingtreding van deze wijzigingshandeling + 1 jaar] tot en met 31 december [jaar van inwerkingtreding van deze wijzigingshandeling + 1 jaar].

2. De lidstaten dienen de gegevens betreffende de uitvoering van de doelstellingen als bedoeld in artikel 5, lid 2, tot 1 januari 2025 in.

3. De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen tot bepaling van eenvormige voorwaarden voor de verificatie van de naleving van de doelstellingen als bedoeld in artikel 5, lid 2, 2 bis en 2 ter, de vorm van de verslaglegging over de gegevens betreffende die doelstellingen, en minimumvoorwaarden voor de verificatie door derden. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 17, lid 2, van deze richtlijn bedoelde procedure vastgesteld.

4. De door de lidstaat overeenkomstig de leden 1 en 2 ingediende gegevens gaan vergezeld van een kwaliteitscontroleverslag en worden geverifieerd door een onafhankelijke derde.

7) Artikel 16 komt als volgt te luiden:

"Artikel 16

Wijziging van de bijlagen

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 17 bis gedelegeerde handelingen vast te stellen ten behoeve van de benodigde wijzigingen om de bijlagen aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.";

8) Artikel 17 komt als volgt te luiden:

"Artikel 17

Comitéprocedure

1. Voor de toepassing van artikel 3, lid 3, artikel 5, leden 2, 2 bis en 2 ter, bijlage I, punt 3.5, en bijlage II, punt 5, wordt de Commissie bijgestaan door het Comité voor de aanpassing van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, dat is opgericht bij artikel 39 van Richtlijn 2008/98/EG. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad **. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

²⁶

Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.";

** Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

9) Het volgende artikel 17 bis wordt toegevoegd:

"Artikel 17 bis

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.

2. De bevoegdheid om de in artikel 16 bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt de Commissie met ingang van [de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingshandeling] voor onbepaalde tijd verleend.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 16 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Een besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een latere daarin genoemde datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.

5. Een overeenkomstig artikel 16 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of van de Raad met twee maanden verlengd."

Artikel 4

Wijziging van Richtlijn 2000/53/EG

In artikel 9 van Richtlijn 2000/53/EG worden het volgende lid 1 bis tot en met 1 quater ingevoegd:

"1 bis De lidstaten passen de werkwijze toe die onder meer betrekking kan hebben op de totstandbrenging van formaten die in overeenstemming met artikel 7, lid 2, derde alinea – laatste alinea -, door de Commissie zijn vastgesteld om verslag uit te brengen over de verificatie van de naleving van de doelstellingen van artikel 7, lid 2, eerste alinea. De gegevens worden uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het jaar waarop de gegevens betrekking hebben, ingediend bij de Commissie.

1 ter De door de lidstaat overeenkomstig dit artikel ingediende gegevens gaan vergezeld van een kwaliteitscontroleverslag en worden geverifieerd door een onafhankelijke derde.

1 quater De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen teneinde minimumvoorwaarden voor de verificatie door derden vast te stellen. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld volgens de in artikel 11 beschreven adviesprocedure."

Artikel 5

Wijziging van Richtlijn 2006/66/EG

Richtlijn 2006/66/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 22 wordt geschrapt;
- 2) Artikel 23 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) lid 1 komt als volgt te luiden:

"De Commissie brengt uiterlijk eind 2016 verslag uit over de uitvoering van deze richtlijn en het effect ervan op het milieu, alsook op het functioneren van de interne markt.";

- b) in lid 2 komt de inleidende zin als volgt te luiden:

"Het verslag van de Commissie bevat een evaluatie van de volgende aspecten van deze richtlijn:"

Artikel 6

Wijziging van Richtlijn 2012/19/EU

Richtlijn 2012/19/EU wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:
 - a) lid 5 komt als volgt te luiden:

"5 bis De lidstaten zenden elk jaar uiterlijk op 31 december van het jaar volgend op het jaar waarvoor de gegevens worden verzameld, langs elektronische weg hun gegevens betreffende de toepassing van artikel 16, lid 4, toe aan de Commissie. De gegevens worden toegezonden in de vorm die door de Commissie in overeenstemming met lid 5, onder d), is vastgesteld. Het eerste verslag bestrijkt de periode van 1 januari [jaar volgend op het jaar van inwerkingtreding van deze wijzigingshandeling] tot en met 31 december [jaar volgend op het jaar van inwerkingtreding van deze wijzigingshandeling].

5 quater De door de lidstaat overeenkomstig lid 5 bis ingediende gegevens gaan vergezeld van een kwaliteitscontroleverslag en worden geverifieerd door een onafhankelijke derde.

5 quinquies De Commissie kan uitvoeringshandelingen vaststellen teneinde minimumvoorwaarden voor de verificatie door derden vast te stellen. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 21, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.";

- 2) Artikel 21 komt als volgt te luiden:

"Artikel 21

Comitéprocedure

1. Voor de toepassing van artikel 7 lid 5, artikel 8, lid 5, artikel 11, lid 3, artikel 16, leden 3 en 6, en artikel 23, lid 4, wordt de Commissie bijgestaan door het Comité voor de aanpassing van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang, dat is opgericht bij artikel 39 van Richtlijn 2008/98/EG. Dat comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

3. Indien het comité geen advies uitbrengt, neemt de Commissie de ontwerpuitvoeringshandeling niet aan en is artikel 5, lid 4, derde alinea, van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

Artikel 7

Omzetting

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk [twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 8

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 9

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter